ដោយស៊ីស្ទើរ
ចយ ឌី ចូនស៍
ប្រធានអង្គការបឋមសិក្សាទូទៅ

ប្រសើរឡើងបន្តិចម្ដងៗ ជារៀងរាល់ថ្ងៃ

កាលពីក្មេង ខ្ញុំលេងវីយូឡុង ។ ខ្ញុំចង់លេងវាឲ្យពីរោះ ។ ខ្ញុំចង់លេងឲ្យឪពុកម្ដាយខ្ញុំស្ដាប់ ហើយចង់ឲ្យពួកលោកនិយាយថា □ អូ ចយ វាពីរោះណាស់ ! □ ប៉ុន្តែវាពុំពីរោះនោះទេ ។ វាឮស្ងួរង៉ឺតៗ !

ពេលខ្លះពេលខ្ញុំមិនបានហាត់សម គ្រូរបស់ខ្ញុំនិយាយថា □ ចយ តើប្អូនបានហាត់សមទេសប្ដាហ៍នេះ ? □ វាធ្វើឲ្យខ្ញុំចង់ហាត់សម ដើម្បីខ្ញុំអាចលេងឲ្យបានកាន់តែពីរោះនៅសប្ដាហ៍ក្រោយ ។

មើលត្រឡប់ក្រោយវិញ ការលេងវីយូឡុងគឺជាបទពិសោធន៍ដ៏ល្អមួយព្រោះវាពិបាក ។ ទោះបីខ្ញុំមិនបានហាត់សមជានិច្ចក្ដី ក៏ខ្ញុំបានរៀនជាច្រើនពីការដាក់គោលដៅមួយដើម្បីហាត់សមបន្ថែមបន្តិចម្ដងៗរាល់ថ្ងៃដែរ ។

នោះគឺជាអ្វីដែលខ្ញុំសង្ឃឹមថា ក្មួយៗនឹងធ្វើ ។ ព្យាយាមធ្វើឲ្យកាន់តែល្អប្រសើរឡើងរៀងរាល់ថ្ងៃ ។ ព្រះវរបិតាសួគ៌មិនរំពឹងឲ្យក្មួយៗអាចធ្វើអ្វីៗគ្រប់យ៉ាងក្នុងពេលតែមួយនោះទេ ។ ជីវិតនេះគឺជាការរៀន និងលូតលាស់បន្តិចម្ដងៗ ។ ទ្រង់សព្វព្រះទ័យឲ្យក្មួយៗបន្តព្យាយាម ។ ហើយទ្រង់មានព្រះទ័យចង់ឲ្យក្មួយៗរីករាយនឹងការលូតលាស់នោះ !

ជួនកាលយើងតឹងតែងពេកចំពោះខ្លួនឯង ។ យើងគិតថា □ ខ្ញុំបានបរាជ័យ ។ ខ្ញុំមិនអាចធ្វើបានទេ □ រួចហើយយើងបោះបង់ចោល ។ ប៉ុន្តែព្រះអង្គសង្គ្រោះមានព្រះបន្ទូលថា □ ចូរធ្វើបន្តទៀត ។ យើងនៅទីនេះចាំជួយកូនៗ ! □ ដោយសារព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ យើងមិនចាំបាច់ធ្វើកិច្ចការនេះតែម្នាក់ឯងនោះទេ ។ យើងអាចក្រោកឡើង ហើយព្យាយាមម្ដងទៀតជាមួយនឹងជំនួយរបស់ទ្រង់ ។ នោះហើយគឺជាជីវិតនេះ ។

ប្រសិនបើមានអ្វីមួយដែលខ្ញុំប្រាថ្នាចង់ឲ្យក្មួយៗអាចបានដឹងនៅក្នុងដួងចិត្តរបស់ក្មួយៗ នោះគឺថា ព្រះវរបិតាសួគ៌ស្រឡាញ់ក្មួយៗ ។ ក្មួយៗប្រហែលជាកំពុងប្រឈមនឹងរឿងលំបាកៗ ប៉ុន្តែក្មួយៗត្រូវបានរៀបចំឲ្យមកផែនដីនេះនៅគ្រានេះ ។ គ្រាន់តែបន្តព្យាយាម និងបន្តចែកចាយពន្លឺរបស់ក្មួយៗ ។ ព្រះវរបិតាសួគ៌នឹងប្រទានពរ ហើយដឹកនាំក្មួយៗ កាលដែលក្មួយៗដើរតាមផ្លូវនៃសេចក្ដីសញ្ញា ។ ●
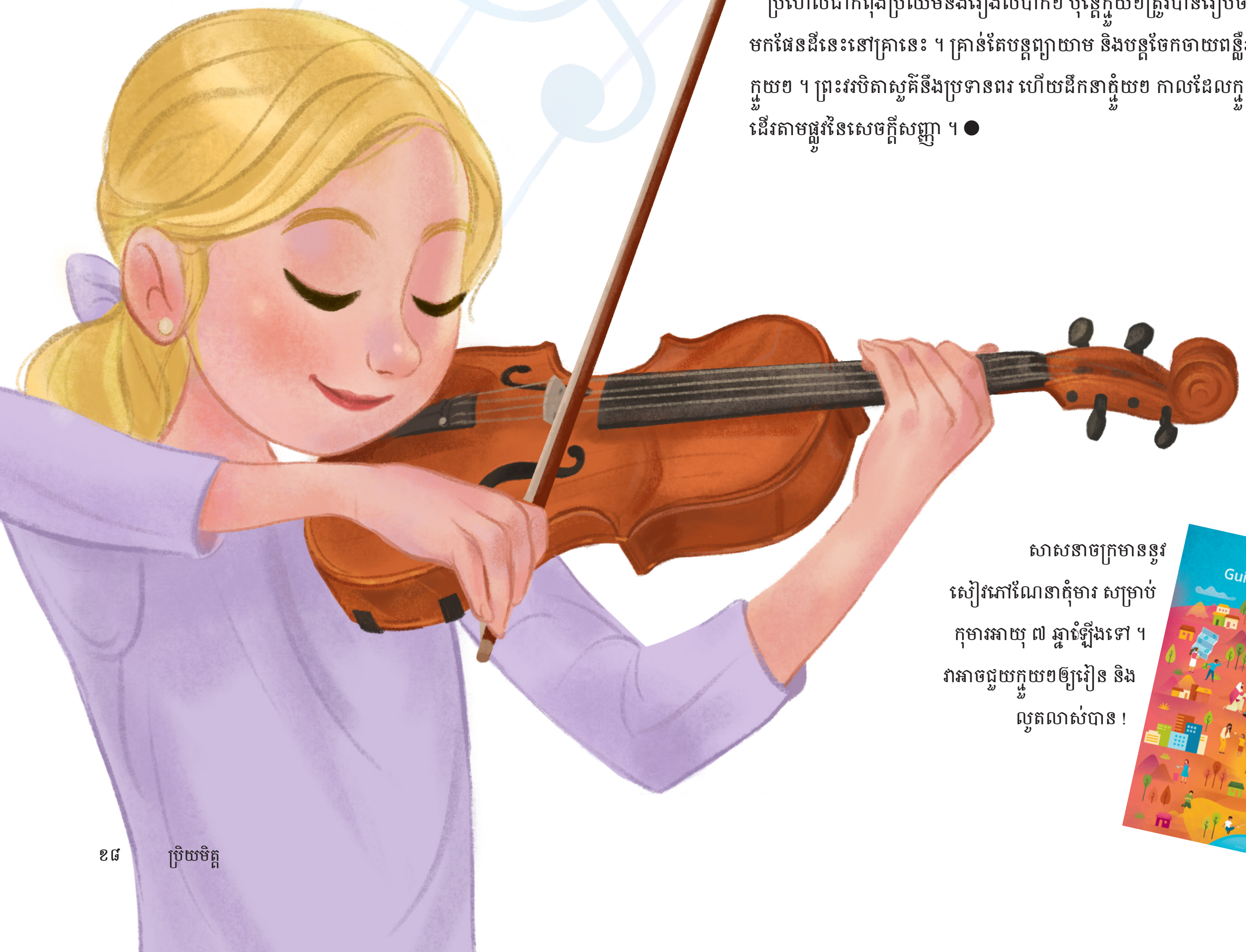
សាសនាចក្រមាននូវសៀវភៅណែនាំកុមារ សម្រាប់កុមារអាយុ ៧ ឆ្នាំឡើងទៅ ។ វាអាចជួយក្មួយៗឲ្យរៀន និងលូតលាស់បាន !

រចនារូបភាពដោយ ជេនីហ្វើរ ប្រ៊ីកហ៊ើង